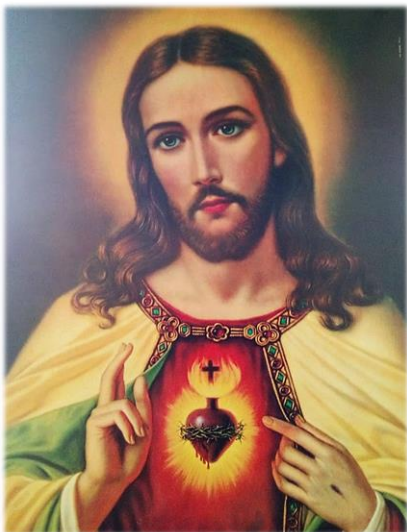

Četvrti petak

preuzeto iz knjižice „Veliko obećanje“, Šibenik 1984.

Odgovara i uređuje: vlč. Hrvoje Poljak,
župnik župe sv. Filipa i Jakova ap.
NOVI VINODOLSKI

Neizmjerena Isusova dobrostivost prema dušama

Tko bi mogao opisati neizmjernu dobrotu i nježnost Isusovog Srca prema našim dušama? Iz ljubavi prema nama On je došao na ovu zemlju, radio u siromašnoj nazaretskoj radionici do svoje tridesete godine, podnio tolika poniženja i boli u svojoj Muci, umro na Križu.

On je proveo svoj život čineći dobro svima i grleći sve u obilju svoje božanske Ljubavi; ali njegovi osobiti ljubimci bile su čiste i nevine djetinje duše. S njima je rado bio; milovao ih, blagoslivljao, ljubezno ih privijao na svoje Srce. Djeca su bila njegovi najdraži prijatelji, njegovi ljubimci, njegovi mezimci.

I kako je to bilo za njegova života na zemlji, tako je On uvijek čiste i nevine duše obasipao najljepšim milostima.

Čujte što se čita u životu sestre Marije Jozice (umrla u Torinu 1917.) dok je još bila nejak a djevojčica.

„Moj Isus“ – piše ona – „iznenadio bi me u mome poslu i u mojim igrama. Jednog dana, dok sam bila na radu (kako je običavala reći) u Luzinjanu (Lusignano) i prenosila kamenje za gradnju, moja kolica bila su tako puna da ih više nisam mogla maknuti ni naprijed ni natrag. Baš da ću klonuti, kadli ugledam Isusa blizu mene; Isus me je gledao...

Smetena tim pogledom rekoh:

– Gospodine, Ti koji možeš sve, ne bi li mi malko pomogao?

On odmah stavi ruku na kolica, dok sam ja malo zastala sa strane. Ali sad su kolica bila tako lagana da su sama klizila naprijed. Bila sam izvan sebe od čuda!
– Uboga djevojčice, reče mi Isus, zašto me nisi odmah zvala u pomoć?...
Vidiš koliko su ljudi nepromišljeni? U svojoj velikoj slabosti mogu se poslužiti najvećom Jakošću, a neće...“ I još joj je davao najdragocjenijih pouka.

Koga da ne gane tolika Isusova dobrostivost?

Eto, On se udostojao doći u pomoć djevojčici u njezinim djetinjim igrama! Dali bi Isus mogao pokazati veću nježnost prema svojim stvorovima od te? Pa dobro, kad se Isus toliko snizuje radi nas, znajmo i mi, poput njega, poniziti se i biti ljubazni i uslužni prema svojim blišnjima. Sjetimo se često da On uzima kao da je njemu učinjeno sve ono što učinimo i najmanjemu od svoje braće koji se nalaze u nekoj potrebi. To je najbolji način da odgovorimo Njegovoj ljubavi i učinimo se dostojnima njegova Velikog Obećanja.

Isto se tako čita da se Isus prijateljski zabavljao i sa onim ljiljanom čistoće koji se zove sv. Ruža iz Lime, tako da je s njome šetao po puteljcima njezina vrta, brao cvijeće i donosio joj ga.

Jednoga dana mala svetica splete od cvijeća lijep vijenac i stavi ga Isusu na glavu; ali On ga diže sa svoje glave i njime ovjenča čelo nevine djevojčice govoreći:

– Ne, mala moja zaručnice! Vijenac ruža je za tebe, a za mene je vijenac trnja. Kad Isus toliko ljubi jednostavnost i nevinost djece, obećajmo da ćemo se i mi vježbati u tim lijepim krepostima i s gnušanjem bježati od svega onoga što bi na bilo koji način moglo okaljati bjelinu naše duše, pa ćemo i mi uživati neiskazane slasti njegove božanske ljubavi.

Molitva

O preslatko Srce Isusovo, koje si tako nježno ljubilo djecu radi njihove čistoće i radi njihove nevinosti, smiluj se našoj mladosti koja je izložena tolikim opasnostima i tolikim zavodljivim prigodama, i ne dopusti da je zanese poplava blata i pokvarenosti. Pozovi također, o Isuse, na vršenje tvog zakona one bijedne zalutale sinove, koji su pobjegli od Očeve kuće kako bi prekinuli sa svojim razuzdanim strastima; i svi jednog dana došli u nebo da Te slave. Amen.

Slučajno u crkvi

Nemoguće je, i samo ukratko, spomenuti sve one slučajeve koji nam otkrivaju neizmjerenu Isusovu dobrostivost prema dušama.

Otac Matej, u već spomenutoj knjizi, pripovijeda i ovaj događaj:

– Neka vrlo cijenjena ličnost uđe u crkvu da se skloni od nevremena. Bio je Prvi petak, i upravo sam propovijedao o milosrdnoj Ljubavi i govorio da je Srce Isusovo puno dobrote i ljubavi i za dobre i za grešne, za sve. Onaj gospodin dođe k meni u 11 sati navečer. Ispričava mi se što mi smeta tako kasno i zamoli da ga povedem u crkvu. Tu će mi, kaže, govoriti, ali uz jedan uvjet: da sa približimo Svetohraništu.

– Smije li se doći do stepenica? – pita bojažljivo, jer nije znao mnogo stvari.

Umirio sam ga, i on pade na koljena, govoreći:

– Prispio sam na vašu propovijed da se sklonim od nevremena; ali ne dolazim ovako kasno k vama da raspravljamo; shvatio sam i vjerujem; Srce Isusovo je pobijedilo...

I stane se ispovijedati glasno, prekidan jecajima. Bio je zaskočen!

I ovu drugu zgodu pripovijeda isti otac Matej u svojoj knjizi „U susret Kralju Ljubavi“ (Vita e Pensiero, Milano).

Neka djevojčica od osam godina, koju je poučavao otac Matej, spremala se na prvu Pričest. Da Isusu pokaže svoju žarku ljubav, odrekla se voća i svake druge osvježavajuće stvari preko cijelog ljeta. Ali Isus, koji nikad ne dopušta da ga itko nadvlada u velikodušnosti, nagradio je tu junačku ljubav naše djevojčice tako da je vrijeme svete Pričesti i osjetnim načinom s njome razgovarao.

Ovaj mali cvjetić Srca Isusova govori s Njime kao što bi sestra govoreći sa svojim bratom, a Isus joj odgovara s istom nježnošću i prijaznošću.

Jednoga dana zapita je Isus:

– Reci mi, sestrice, ljubiš li ti mene?

– Moj dragi Isuse, te se stvari ne pitaju.

– A zašto ne, sekice moja?

– Pa zato, jer Ti dobro znaš, moj Isuse, da Te ljubim i da je moje srce čitavo za Tebe!

– Da, ja sam to znao; ali vidiš, meni je drago da mi se to kaže, pa te zato i pitam.

Nekoliko vremena poslije, djevojčica je i zaboravila onaj svoj nevini razgovor.

Onda i ona osjeti potrebu da zapita Isusa:

– Isuse moj, voliš li Ti svoju sestricu?

A Isus će joj:

– Moja sestrice, te se stvari ne pitaju.

– Zašto? – reče ona bezazleno.

– Pa zato, jer ti dobro znaš da ti moje božansko Srce potpuno pripada.

– Vidiš, dragi Isuse, ja sam se bojala da Te nisam u čemu možda povrijedila.

Sad sam zadovoljna.

Probodeno Srce

*Ranjeno je Srce
otvorila Ljubav
onog prvog Petka,
kad je umro Krist.*

*U stravičnom mraku
kapnula je krvca;
čitav svijet je posto
preporođen, čist.*

*Od tog sretnog časa
visi Razapeti
iznad naše zemlje,
iznad cijelog svijeta.*

*A iz Srca kaplje
vrutak Krvi svete
ko' svemoćni cjelov
nebeskoga cvijeta.*

*Naše žedne duše
stoje ispod križa
i čuvaju stražu
uz Kraljicu bola.*

*Probodeno Srce
svima sreću nudi,
rajsko vječno milje
iznad zemnog dola.*

POBOŽNI UZDAH:

O Srce Isusovo, Dobrote i Ljubavi puno, smiluj nam se!